

อ่านเมื่อวันที่ 24 พ.ย. 2560

○ คำสั่ง

(ด. ๒๑)

คำร้องที่ คบ. ๕๘/๒๕๕๙

คำสั่งที่ คบ. ๑๓๒/๒๕๖๐

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๕ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

ระหว่าง { พันตำรวจโทหญิง ณัฏฐภัทร์ บุตรโสม ผู้ฟ้องคดี

{ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑

{ ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๗ ที่ ๒

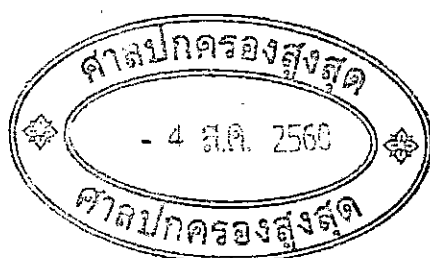
{ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๓

{ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบุรี ที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากคำสั่งทางปกครอง (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๒๖/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ บ.๑/๒๕๕๙ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองเพชรบุรี)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจสังกัดกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค ๗ สำนักงาน

/ตำรวจแห่งชาติ...

ตำรวจแห่งชาติ ได้รับความเดือดร้อนเสียหายเนื่องจากขณะผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง
 สารวัตรอำนวยการ สถานีตำรวจภูธรหนองจอก จังหวัดเพชรบุรี ตามคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๗
 ที่ ๑๑๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
 สืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๖๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗
 จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ สรุปได้ว่า ตามคำสั่งสถานีตำรวจภูธรเมืองราชบุรี ที่ ๑๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่
 ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดี กรณีถูกกล่าวหาว่าขัดขึ้น
 หลีกเลี้ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาที่สั่งโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบราชการ
 และประพฤติตนในลักษณะไม่สมควร และผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือคัดค้านการแต่งตั้งคณะกรรมการ
 สืบสวนข้อเท็จจริงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นั้น ปัจจุบันการพิจารณาสั่งการได้ล่วงเลยระยะเวลา
 ๓๐ วัน ตามข้อ ๓๓ ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงทำให้
 ผู้ที่ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาสืบสวนข้อเท็จจริง และเป็นผลให้คณะกรรมการ
 สืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสถานีตำรวจภูธรเมืองราชบุรี ที่ ๑๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม
 ๒๕๕๖ พ้นจากการเป็นกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงไปทั้งหมด จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน
 ข้อเท็จจริงตามคำสั่งนี้เพื่อสืบสวนต่อไป โดยกรณีดังกล่าวเป็นการกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีขัดขึ้น
 คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ไม่ดำเนินการตามโครงการตำรวจไทยใจสะอาด ผู้ฟ้องคดี
 จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ คัดค้านผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
 ตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๖๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้สั่งการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจ
 แห่งชาติ ที่ ๕๓๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ แต่ผู้รับคำสั่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว
 ของผู้ฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
 เสนอให้ย้ายผู้ฟ้องคดีจากภูมิลำเนาในการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ต่อมา
 ในวาระการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งตำรวจภูธร
 ภาค ๗ ที่ ๒๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่ง
 สารวัตรอำนวยการ สถานีตำรวจภูธรหลักห้า จังหวัดราชบุรี หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
 ได้ออกคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๔๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ลงโทษกักขัง
 ผู้ฟ้องคดีมีกำหนด ๓ วัน ตามมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗
 ประกอบ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยอำนาจการลงโทษ อัตรากโทษ และการลงโทษภาคทัณฑ์ ทัศนธรรม

/กักขัง...

กักขัง กักขัง หรือตัดเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๗ กรณีกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งการในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง และต้องไม่ใช้กริยาวาจาหรือประพฤติตนในลักษณะที่ไม่สมควร ตามมาตรา ๗๘ (๒) และ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ เนื่องจากผลการสืบสวนข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า แม้ผู้ฟ้องคดีสั่งการให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ให้ดำเนินการตามโครงการตำรวจไทยใจสะอาด แต่ข้อความต่อท้ายหนังสือสั่งการของผู้ฟ้องคดีที่ว่า เป็นการสั่งการที่สร้างปัญหาให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาและไม่ตรงสายงาน สื่อเจตนาไม่ปฏิบัติตามคำสั่งและประพฤติไม่เหมาะสมต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ฟ้องคดีมิได้มีเจตนาขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา ผู้ฟ้องคดีแสดงความเห็นโดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้บังคับบัญชามอบหมายงานให้ตรงตามสายงานการบังคับบัญชาเพื่อให้งานมีประสิทธิภาพเท่านั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘ วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๘ วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๘ และวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยอยู่ในระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ (๒๔๐ วัน) แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่รับคำอุทธรณ์เพิ่มเติมของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๖๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ลงนามในคำสั่งย้อนหลัง และเป็นการเพิ่มขึ้นตอนโดยไม่จำเป็น ทำให้การสืบสวนล่าช้า ทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พ้นจากการเป็นผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาตามข้อ ๓๖ ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๖ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่พิจารณาหนังสือของผู้ฟ้องคดีที่คัดค้านการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าวภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับหนังสือคัดค้านของผู้ฟ้องคดี ส่วนกรณีคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๔๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ลงโทษกักขังผู้ฟ้องคดีมีกำหนด ๓ วัน ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมิได้มีเจตนาขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา และเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับต่ำกว่ามาตรฐาน และไม่ได้รับการเลื่อนเงินเดือนประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๒ ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายโดยเคร่งครัดและมีผลการประเมินการปฏิบัติราชการในระดับดีเยี่ยมมาโดยตลอด การที่ผู้ฟ้องคดีถูกตั้งกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและได้รับคำสั่ง

/ลงโทษกักขัง...

ลงโทษกักขัง ผู้ฟ้องคดีจึงได้รับความเดือดร้อนเสียหายต่อชื่อเสียง ประวัติการรับราชการ ถูกดูหมิ่นเกลียดชัง ส่งผลต่อสุขภาพกายและสุขภาพใจ หหมดโอกาสก้าวหน้าในอาชีพการงาน เสียโอกาสในการพิจารณาเลื่อนเงินเดือน รวมทั้งสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ตามกฎหมาย อันเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

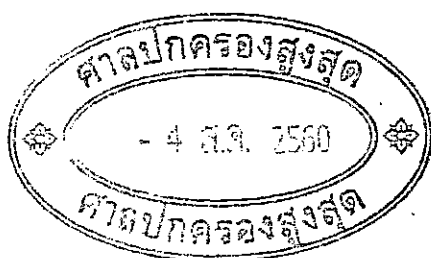
๑. เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสถานีตำรวจภูธร เมืองราชบุรี ที่ ๑๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๖๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗ และคำสั่งลงโทษกักขังผู้ฟ้องคดีมีกำหนด ๓ วัน ตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๔๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหาย ต่อชื่อเสียง จิตใจ และอนามัย ระหว่างการสืบสวน การแต่งตั้งออกนอกภูมิสำเนา และระหว่าง รอการเยียวยาตามคำสั่งทางปกครอง โดยคิดจากค่าซื้อรถยนต์ หมายเลขทะเบียน ฏล ๙๑๒๑ กทม. จำนวน ๕๗๐,๐๐๐ บาท ค่าติดตั้งแก๊สรถยนต์ จำนวน ๓๕,๐๐๐ บาท ค่าโรงจอดรถยนต์ จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท และค่าติดตั้งอุปกรณ์กันขโมยรถยนต์ จำนวน ๙,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน จำนวน ๖๖๔,๐๐๐ บาท ค่าเชื้อเพลิงวันละ ๕๐๐ บาท และค่ารักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลราชบุรี และโรงพยาบาลพร้อมแพทย์ รวมทั้งค่าเสียหายจากการไม่ได้รับการเลื่อนเงินเดือนประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๒ จำนวน ๑ ขั้น (๑,๑๒๐ บาท) พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้องและในระหว่างไม่ได้รับเลื่อนเงินเดือนจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา

๓. ให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๔๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ลงโทษกักขังผู้ฟ้องคดีมีจำนวน ๓ วัน และคำสั่งเลื่อน เงินเดือนประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๒ ในส่วนของผู้ฟ้องคดีไว้จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา

๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าธรรมเนียมศาลแทนผู้ฟ้องคดี หากบังคับไม่ได้ขอให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าธรรมเนียมศาลตามส่วนในการชนะคดี

๕. หมายเรียกเอกสารสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสถานีตำรวจภูธร เมืองราชบุรี ที่ ๙๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และ สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๖๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑

/มกราคม ๒๕๕๗...

มกราคม ๒๕๕๗ จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หนังสือของพันตำรวจโท ประจักษ์วิช สว่างยิ่ง ฉบับลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๗ จากสถานีตำรวจภูธรหนองจอก อำเภอท่าทราย จังหวัดเพชรบุรี

๖. ใต้งานฉุกเฉินเพื่อคุ้มครองผู้ฟ้องคดีชั่วคราว

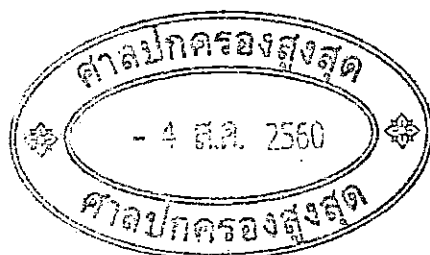
๗. เพิกถอนหนังสือตำรวจภูธรภาค ๗ ที่ ๐๐๒๒.๑๗๔/๘๒๙๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยให้ผู้ฟ้องคดีจัดทำหนังสืออุทธรณ์คำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๔๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ลงโทษกักขังผู้ฟ้องคดีจำนวน ๓ วัน ให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่ศาลหรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด

๘. เรียกหนังสืออุทธรณ์และสำนวนการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มาประกอบการพิจารณา

๙. เพิกถอนมติคณะกรรมการประเมินและพิจารณาคำร้องทุกระดับตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี และให้ผู้ประเมินและผู้ตรวจสอบผลการประเมินชั้นเหนือขึ้นไปหรือผู้บังคับบัญชาที่ไม่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งในการบริหารงานภายในส่วนราชการ ประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้ฟ้องคดีประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๒ ใหม่

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘ วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๘ วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๘ และวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๔๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ลงโทษกักขังผู้ฟ้องคดีมีกำหนด ๓ วัน ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ฟ้องคดีทราบเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ตามหนังสือตำรวจภูธรภาค ๗ ที่ ๐๐๒๒.๑๗๔/๘๒๙๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องแยกออกเป็นสองข้อหา คือ ข้อหาที่หนึ่ง กรณีฟ้องว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งสถานีตำรวจภูธรเมืองราชบุรี ที่ ๑๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๖๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗ และออกคำสั่งลงโทษกักขังผู้ฟ้องคดีมีกำหนด ๓ วัน ตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๔๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้

/ศาลมีคำพิพากษา...

ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งทั้งสามคำสั่งดังกล่าว โดยข้อหาที่หนึ่ง มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยรวมสองประเด็น ดังนี้ ประเด็นที่หนึ่ง ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสถานีตำรวจภูธรเมืองราชบุรี ที่ ๑๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๖๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๖๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗ มิใช่คำสั่งทางปกครอง เพราะแม้ผู้ออกคำสั่งอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง แต่การแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงก็มิได้กระทำสิทธิตามกฎหมายของผู้ฟ้องคดีที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ อันจะทำให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธินำคดีมาฟ้องต่อศาลตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่วนคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสถานีตำรวจภูธรเมืองราชบุรี ที่ ๑๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ พ้นจากการเป็นกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงไปทั้งหมดแล้ว เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีหนังสืองานอำนวยการสถานีตำรวจภูธรเมืองราชบุรี ที่ ๐๐๒๒ (รป) ๗๔/๑๐๔๖๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ คัดค้านการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามข้อ ๓๓ ของ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งผู้พิจารณาคัดค้านไม่ดำเนินการพิจารณาสั่งการหนังสือคัดค้านภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้านตามข้อ ๓๓ วรรคสี่ ของ กฎ ก.ตร. ฉบับดังกล่าว ถือว่าผู้ที่ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาตามข้อ ๓๖ ของ กฎ ก.ตร. ฉบับเดียวกัน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงใหม่แล้วตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๖๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสถานีตำรวจภูธรเมืองราชบุรี ที่ ๑๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ยังมีอำนาจพิจารณาสืบสวนอยู่ แต่การตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวยังไม่มีผลกระทบที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ อันจะทำให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้เช่นเดียวกับคำสั่งแต่งตั้ง

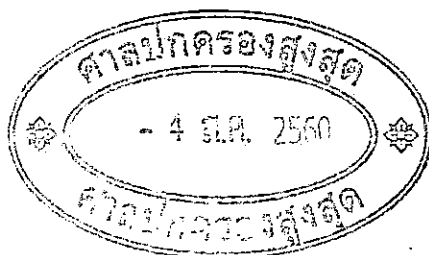
/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๖๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗ ประเด็นที่สอง กรณีผู้ฟ้องคดีฟ้องว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๔๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ลงโทษกักขังผู้ฟ้องคดี มีกำหนด ๓ วัน โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘ วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๘ วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๘ และวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และฟ้องคดีต่อศาลเมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๘ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือตำรวจภูธรภาค ๗ ที่ ๐๐๒๒.๑๗๔/๘๒๙๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบเมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ดังนั้น ขณะที่ฟ้องคดีจึงเป็นการดำเนินการที่ยังไม่ครบขั้นตอน ตามที่มาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนด ผู้ฟ้องคดี จึงยังไม่อาจใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ แต่ทั้งนี้ เมื่อผู้ฟ้องคดี ได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์แล้วในวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ จึงไม่ตัดสิทธิผู้ฟ้องคดี ที่จะนำคดีมาฟ้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๔๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ลงโทษกักขังผู้ฟ้องคดีมีกำหนด ๓ วัน และคำสั่ง ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือตำรวจภูธรภาค ๗ ที่ ๐๐๒๒.๑๗๔/๘๒๙๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ ข้อหาที่สอง กรณีฟ้องว่าการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการออกคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดี ตามคำสั่งสถานีตำรวจภูธรเมืองราชบุรี ที่ ๑๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๖๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗ และออกคำสั่งลงโทษกักขังผู้ฟ้องคดีมีกำหนด ๓ วัน ตามคำสั่ง ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๔๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ เป็นการกระทำละเมิด ต่อผู้ฟ้องคดี ขอให้ศาลพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชดเชยค่าสินไหมทดแทน ให้แก่ผู้ฟ้องคดีนั้น เมื่อได้วินิจฉัยในข้อหาที่หนึ่งแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ใช่ผู้มีสิทธิฟ้องคดี ขอให้เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๖๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗ และคำสั่งสถานีตำรวจภูธรเมืองราชบุรี ที่ ๑๖๖/๒๕๕๖

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่ผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลเพื่อขอให้ศาลพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชดเชยค่าสินไหมทดแทนในมูลละเมิดอันเกิดจากคำสั่งดังกล่าวเช่นเดียวกัน ส่วนกรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการกระทำละเมิดในการออกคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๔๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ลงโทษกักขังผู้ฟ้องคดีมีกำหนด ๓ วัน นั้น เมื่อการพิจารณาคดีละเมิดอันเกิดจากคำสั่งลงโทษกักขังผู้ฟ้องคดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ศาลจะต้องตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งดังกล่าว เมื่อศาลไม่อาจรับคำฟ้องที่ผู้ฟ้องคดีขอให้เพิกถอนคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๔๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ลงโทษกักขังผู้ฟ้องคดีมีกำหนด ๓ วัน ได้ เนื่องจากในขณะยื่นฟ้องต่อศาลผู้ฟ้องคดียังมิได้ดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายครบขั้นตอนตามที่กฎหมายกำหนดตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ศาลจึงไม่อาจรับคำฟ้องในส่วนที่เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดอันเกิดจากคำสั่งดังกล่าวไว้พิจารณาได้เช่นกัน แต่ทั้งนี้เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์แล้วไม่เห็นพ้องด้วย ก็ไม่ตัดสิทธิผู้ฟ้องคดีที่จะนำคดีมาฟ้องต่อศาลใหม่ภายในกำหนดระยะเวลาฟ้องคดี ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องเพิ่มเติมโดยกล่าวอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ อยู่ในระดับต่ำกว่ามาตรฐานกลาง จึงไม่ได้รับการเลื่อนเงินเดือนประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๒ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๔๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ลงโทษกักขังมีกำหนด ๓ วัน และผู้ฟ้องคดีทราบความบกพร่องในการปฏิบัติราชการของข้าราชการตำรวจ ขอให้ศาลเพิกถอนมติคณะกรรมการประเมินและพิจารณาคำร้องทุกข์ระดับตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี และประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้ฟ้องคดีประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๒ ใหม่ โดยผู้ไม่เกี่ยวข้องกับ ความขัดแย้งในการบริหารงานภายในส่วนราชการ นั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งผลการประเมินการปฏิบัติราชการที่เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการเลื่อนเงินเดือนประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๒ แล้วเห็นว่าการประเมินผลการปฏิบัติราชการและคำสั่งไม่เลื่อนเงินเดือนให้กับผู้ฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีต้องดำเนินการร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๔ และข้อ ๖ ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๗ และหากต่อมาผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งผลการพิจารณาร้องทุกข์แล้ว

/ไม่เห็นด้วย...

ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยร้องทุกข์ หรือเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาพิจารณาร้องทุกข์แล้ว ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาร้องทุกข์ดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีสามารถฟ้องคดีต่อศาลได้ ภายในกำหนดระยะเวลาฟ้องคดี โดยฟ้องเป็นคดีใหม่ต่างหากจากคดีนี้

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา และให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ และเมื่อคดีนี้ศาลมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาคำขอให้ศาลกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาแต่ประการใด

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ความว่า ในข้อหาที่หนึ่ง แม้คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงจะไม่ใช่ว่าคำสั่งทางปกครอง แต่ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เนื่องจากระหว่างการสืบสวนข้อเท็จจริง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๗ ที่ ๑๑๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗ ย้ายผู้ฟ้องคดีออกนอกสังกัด ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เสนอ ประกอบกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสถานีตำรวจภูธรเมืองราชบุรี ที่ ๑๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรเมืองราชบุรีผู้ออกคำสั่งไม่มีอำนาจออกคำสั่งดังกล่าว ตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ เพราะผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเมืองราชบุรีเป็นผู้กล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของตนจึงขาดความเป็นกลาง ผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามข้อ ๓๖ ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๖ คือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อคัดค้านผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสถานีตำรวจภูธรเมืองราชบุรี ที่ ๑๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ส่วนคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๖๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงใหม่เป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น เนื่องจากผู้ฟ้องคดีคัดค้านผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งเดิม ไม่ได้คัดค้านคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสถานีตำรวจภูธรเมืองราชบุรี ที่ ๑๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงไม่พ้นจากตำแหน่งตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กล่าวอ้าง ดังนั้น เมื่อคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดีตามคำสั่งสถานีตำรวจภูธรเมืองราชบุรี ที่ ๑๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และคำสั่งตำรวจภูธร

/เมืองราชบุรี...

เมืองราชบุรี ที่ ๖๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย คำสั่งตำรวจภูธร
เมืองราชบุรี ที่ ๔๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่ลงโทษกักขังผู้ฟ้องคดีที่มีกำหนด
๓ วัน ที่อาศัยสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว
จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ในส่วนข้อหาที่สอง คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่
ของรัฐอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่
ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง
และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ละเลยต่อหน้าที่ไม่พิจารณา
สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงเพื่อมีคำสั่งให้แล้วเสร็จภายใน ๒๔๐ วัน ตามที่กฎ ก.ตร. ว่าด้วย
การสืบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนด จนกระทั่งผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๗
ที่ ๒๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๘ ให้ย้ายมาดำรงตำแหน่งสารวัตรอำนวยการ
สถานีตำรวจภูธรหลักห้า จังหวัดราชบุรี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งการ
ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วเสร็จล่าช้ากว่า ๒๔๐ วัน
ตามที่กฎ ก.ตร. ฉบับเดียวกันกำหนด และโดยที่การฟ้องคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิด
ของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ
หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนและวิธีการสำหรับ
การแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายไว้โดยเฉพาะ ผู้ฟ้องคดีฟ้องต่อศาลภายในกำหนดระยะเวลา
การฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้โดยไม่ต้องดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายก่อนฟ้องคดี

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลเพิกถอนมติคณะกรรมการประเมินและพิจารณา
คำร้องทุกข์ระดับตำรวจภูธรเมืองราชบุรี และประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้ฟ้องคดีประจำปี
พ.ศ. ๒๕๕๕ ครั้งที่ ๒ ใหม่ โดยผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งในการบริหารงานในส่วนราชการนั้น
ผู้ฟ้องคดีได้ร้องทุกข์และทราบผลการพิจารณาร้องทุกข์ตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
ฉบับลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีดำเนินการตามขั้นตอนแก้ไขความเดือดร้อน
ก่อนฟ้องคดีแล้ว ซึ่งผู้ประเมินต้องประเมิน ๒ ครั้ง คือ ครั้งที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘
ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ถึง ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๘
แต่ผู้ประเมินแจ้งผลการประเมินเพียงครั้งเดียว จึงเป็นการประเมินเพื่อพิจารณาเลื่อนเงินเดือน
ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

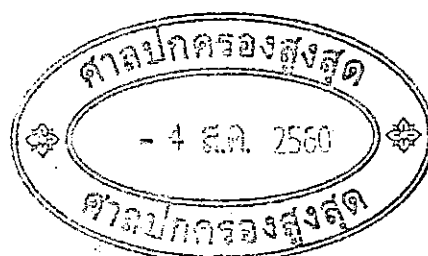

/ขอให้ศาล...

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ฟ้องคดียื่นคำชี้แจงลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ตามคำสั่งศาลปกครองสูงสุดว่า ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับภาพจาก LINE ของร้อยตำรวจโท สุกนธ์ โพธิ์เงิน เป็นบัญชีรายชื่อข้าราชการตำรวจ “งดเลื่อนเงินเดือน” / “ไม่เลื่อนเงินเดือน” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๒ ซึ่งปรากฏชื่อของผู้ฟ้องคดีอยู่ในบัญชีดังกล่าว โดยในช่องหมายเหตุระบุ ข้าราชการตำรวจผู้นี้ได้รับการประเมินผลการปฏิบัติราชการในระดับ “ต้องปรับปรุง” ซึ่งไม่เข้าหลักเกณฑ์การพิจารณาเลื่อนเงินเดือนตามหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๐๙.๒๕๑/ว ๓๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ข้อ ๖.๓ ที่กำหนดว่า ข้าราชการตำรวจที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนในแต่ละครั้งจะต้องเป็นผู้มีผลการประเมินฯ อยู่ในระดับมาตรฐานกลางขึ้นไป ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ ร้องทุกข์ผลการประเมินการปฏิบัติราชการประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๒ ต่อคณะกรรมการประเมินและพิจารณาคำร้องทุกข์ระดับตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีแล้ว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหนังสือตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๐๐๒๒ (รป).๗๑๑/๗๒๓๕ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่อง แจ้งผลการร้องทุกข์ผลการประเมินการปฏิบัติราชการ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ แจ้งว่า คณะกรรมการประเมินและพิจารณาคำร้องทุกข์ระดับตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ มีมติเป็นเอกฉันท์ไม่ปรับแก้ผลการประเมิน โดยผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งผลการพิจารณาดังกล่าวเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรหลักห้าไม่มีอำนาจประเมินการปฏิบัติราชการประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๒ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องเป็นผู้ประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ เพราะผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งให้มาปฏิบัติหน้าที่ที่ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี มีกำหนด ๑ ปี ตามคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๗ ที่ ๔๐๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ อีกทั้งผู้ประเมินและผู้ตรวจสอบขาดความเป็นกลางเนื่องจากเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาที่ผู้ฟ้องคดีแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน

ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองระหว่างพิจารณาคดีลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ความว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนและผลกระทบจากคำสั่งทางปกครองของผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ฟ้องขอให้ชดใช้ค่าเสียหายจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ซึ่งมีสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

/เป็นหน่วยงาน...

เป็นหน่วยงานต้นสังกัดที่ต้องรับผิดชอบการกระทำหรือการออกคำสั่งทางปกครอง และการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบ จึงขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองระหว่างพิจารณาคดีไว้ก่อน

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ศาลปกครอง มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่ หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็น การออกกฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใด... (๒)... (๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือ ความรับผิดชอบอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น... มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจ หลีกเลี้ยงได้ อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ใน เขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหาย หรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อ ศาลปกครอง วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการ แก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ การฟ้องคดีปกครองในเรื่องนั้น จะกระทำได้อีกเมื่อมีการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังกล่าว และได้มีการสั่งการตาม กฎหมายนั้น หรือมิได้มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควรหรือภายในเวลาที่กฎหมายนั้น กำหนด ประกอบกับพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ บัญญัติว่า "คำสั่งทางปกครอง" หมายความว่า (๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระวัง หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวร หรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ (๒) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง และตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๐๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ข้าราชการตำรวจผู้ใดถูกสั่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ดังต่อไปนี้ (๑) กรณีถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ทัณฑกรรม กักขัง

/กักขัง...

กักขัง หรือตัดเงินเดือน ให้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาของผู้บังคับบัญชาที่ส่งลงโทษ แต่ในกรณีที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้ส่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.ตร. ... วรรคสอง บัญญัติว่า การอุทธรณ์ตาม (๑) และ (๒) ให้อุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง และวรรคสาม บัญญัติว่า ระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ตาม (๑) และ (๒) ให้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นตามที่กำหนด ในระเบียบ ก.ตร. ที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ก็ให้ขยาย ระยะเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินหกสิบวัน มาตรา ๑๐๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ข้าราชการตำรวจผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย หรือเกิดจากการปฏิบัติโดยมิชอบของ ผู้บังคับบัญชาต่อตน ผู้นั้นอาจร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาหรือ ก.ตร. แล้วแต่กรณี เพื่อขอให้ แก้ไขได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่มีสิทธิอุทธรณ์ตามหมวด ๘ ให้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามที่กำหนดไว้ใน หมวดนั้น วรรคสอง บัญญัติว่า หลักเกณฑ์และวิธีการร้องทุกข์ เหตุแห่งการร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. โดยกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๔ กำหนดว่า ข้าราชการตำรวจผู้ถูกผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตน โดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย หรือปฏิบัติโดยมิชอบต่อตน มีสิทธิร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาหรือ ก.ตร. ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบเรื่องอันเป็น เหตุให้ร้องทุกข์ ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ให้ผู้บังคับบัญชาหรือ ก.ตร. ตามข้อ ๕ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ที่รับไว้ในแต่ละกรณี วรรคสอง กำหนดว่า ระยะเวลาการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้พิจารณาและดำเนินการตามข้อ ๑๖ ให้แล้วเสร็จโดยเร็วอย่างช้าไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์และเอกสาร หลักฐานตามข้อ ๑๔ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ดังกล่าว ก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้งโดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินสามสิบวัน

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย รวม ๓ คำสั่ง คือ คำสั่งสถานีตำรวจภูธร เมืองราชบุรี ที่ ๑๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ คำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๖๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗ และคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๔๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งทั้งสามคำสั่งดังกล่าว และให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีอันเนื่องมาจาก

/การออกคำสั่ง...

การออกคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และคำขอท้ายฟ้องเป็นคำขอที่ศาลปกครองอาจกำหนดค่าบังคับให้ได้ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แต่เมื่อพิเคราะห์ถึงเนื้อหาของคำสั่งสถานีตำรวจภูธรเมืองราชบุรี ที่ ๑๖๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ และคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๖๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗ แล้วเห็นว่า คำสั่งทั้งสองคำสั่งนี้เป็นคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาดำเนินการทางวินัยต่อไป คำสั่งทั้งสองคำสั่งเป็นเพียงการดำเนินการเพื่มีคำสั่งทางวินัย คำสั่งทั้งสองดังกล่าวไม่ใช่คำสั่งลงโทษทางวินัย จึงไม่ใช่คำสั่งปกครองทางปกครอง กรณียังไม่อาจถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้รับผลกระทบโดยตรงต่อสถานะภาพของสิทธิหรือหน้าที่จากคำสั่งทั้งสอง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่ผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่วนคำสั่งที่สาม คำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๔๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ นั้น มีเนื้อหาของคำสั่งเป็นการลงโทษกักขังผู้ฟ้องคดีมีกำหนด ๓ วัน ซึ่งเป็นคำสั่งทางปกครองตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวและได้ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งตามขั้นตอนของกฎหมาย โดยมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ ยื่นอุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่โดยที่มาตรา ๑๐๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติให้ระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์นั้น ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. ที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินหกสิบวัน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์มีเวลาที่จะพิจารณาอุทธรณ์สองร้อยสี่สิบวัน แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ ต่อมาได้ยื่นฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๘ อันเป็นระยะเวลาประมาณหกสิบวันภายหลังจากที่ได้ยื่นอุทธรณ์และยังอยู่ในระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ การฟ้องคดีปกครองในเรื่องนี้จึงยังไม่อาจกระทำได้นจนกว่าจะได้มีการสั่งการตามกฎหมายนั้นหรือมิได้มีการสั่งการภายใน

/เวลาอันสมควร...

เวลาอันสมควรหรือภายในเวลาที่กฎหมายนั้นกำหนด ตามนัยมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผลแห่งการนี้ ผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่มีสิทธิฟ้องขอให้ศาลปกครองสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี อันเนื่องมาจากการออกคำสั่งทั้งสามคำสั่งดังกล่าวด้วย

สำหรับข้อหาตามคำฟ้องเพิ่มเติมที่ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๔๐๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ลงโทษกักขังผู้ฟ้องคดีมีกำหนด ๓ วัน ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ อยู่ในระดับต่ำกว่ามาตรฐานกลาง และไม่ได้รับการเลื่อนเงินเดือนประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๒ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนมติคณะกรรมการประเมินและพิจารณาคำร้องทุกข์ระดับตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี และประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้ฟ้องคดีประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๒ ใหม่ โดยผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งในการบริหารงานภายในส่วนราชการ นั้น เห็นว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ เป็นการดำเนินการเพื่อพิจารณาสั่งเลื่อนเงินเดือน การประเมินผลการปฏิบัติงานดังกล่าวจึงไม่ใช่คำสั่งทางปกครองที่จะฟ้องขอให้ศาลปกครองเพิกถอนได้ ส่วนคำสั่งเลื่อนเงินเดือนประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๒ ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างเป็นเหตุแห่งการฟ้องเพิ่มเติมนี้ เป็นคำสั่งทางปกครอง ซึ่งผู้ฟ้องคดีจะต้องใช้สิทธิร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาก่อนตามมาตรา ๑๐๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๔ และข้อ ๖ ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๗ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่งเลื่อนเงินเดือนประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๒ และเมื่อมีผลการพิจารณาร้องทุกข์แล้ว ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยร้องทุกข์ หรือเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาพิจารณาร้องทุกข์แล้ว ยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาร้องทุกข์ดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงจะมีสิทธินำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองได้ ทั้งนี้ โดยฟ้องเป็นคดีใหม่ต่างหากจากคดีนี้ ภายในกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดี คำร้องอุทธรณ์คำสั่งของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

สำหรับคำขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองในระหว่างการพิจารณาคดีนี้นั้น เห็นว่า ในชั้นนี้คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยแต่เพียงว่า การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ เป็นการชอบด้วยกฎหมายการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองหรือไม่เท่านั้น

/ศาลยังไม่อาจ...

ศาลยังไม่อาจพิพากษาหรือมีคำสั่งให้เป็นไปตามคำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจยื่นคำขอให้ศาลทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองในคดีนี้ได้

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา และให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ และไม่พิจารณาคำขอให้ศาลกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

นางรตาวรรณ วานิช

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

Smaw Dhan

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายสุเมธ รอยกุลเจริญ

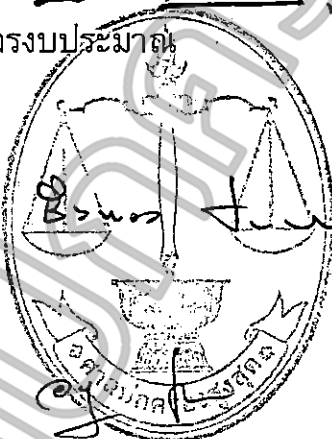
ประธานแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณ
ในศาลปกครองสูงสุด

สุเมธ รอยกุลเจริญ

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายชัชทอง โอภาสศิริวิทย์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอนุพงศ์ สุขเกษม

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายกมล สกลเดชา

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

[Signature]

